

"Seda mina ei tea," kostis õppetaja: "aga Eihelkonna, Püla ja teie nimi seisab selgest firja peal, sellepärost ei või siin abja juures mingi eksitust ola. Lugege firja, kül siis kõhe näate, kes seda on kirjotanud?"

Kalamees vastas: "Uuuväärts õppetaja! mina ei oska kirjotuid kirjatähti oma seele, veel tööhe mine Saksa seele lugeda, olge nii hää, ja lugege mulle, mis firjas seisab?"

Kiriko õppetaja murdis pitseri, tegi firja lahti, ja luges siis nõnda, kuid siin meie seele seisab (firj ise oli Saksa seele):

"Mino kallis föber Mäginif!"

Nuus mees täidab oma lubadust! Ja diglane mees usub teise sõna peale, muidu ei oleks teie mite ühe tundmata vörerale raha lugemata laenuks annud, keda oma elo aegal esimest korda nägite, kui teba poolsurnut mere laenetest loälja tömbasite. — Kaa mina olen teiega nüüd tuttarvamaks saanud. Helsingi linna jõudes oli mul esimene mure, teie elo ja tegusi fügavamalt tundma õppida. Reed sõnumid, mis mina teie pärasst tuttarvate läbi sain, olid nii sugused, et mina elo otsani seda filmapilko saan önnistama, kus teiega kolko juhtusin; aga teiselt poolt soowin mina föigest südamest pisut seest suurest võlast kuututada, mis teistel ja mul teie västo on. Tseen kül selgeste, et mõned võlad nii sugused on, mis meie ei jal ega milgi kõmel täielikult ei jõua lätte tasjuda; siiski kui mina seda täidan, mis mul

wõimalik: siis ei tohi mind ükski tänamataks loovtaks sõimata. Mina olen kuulnud, armas Mäginif, kuid teie ligemisearmastuses, enese elust lugo: pidamata, juba mito ja mito inimest surmast olete peastnud, mis eest teile tännine väga pisut täño osaks on saanud. Mina soowin föigist südamest üht osa ülekokut teie västo hääfs teha, ja olen sellepärist Helsingi linna, kaupmees Mülleri fätte wekslid saatnud ja teda palunud, et tema teile faks tuhat rubla õbedat kõhe välja maksaks, ja pealegi veel, nii kaua kui elate, teile igal aastal sada rubla õbedat elamise kulufs peab andma, misga oma wana päätri ölysamalt edasi võite ajada. Sellega ei arva mina kül oma võlga teie västo tasotut olema, vaid aga nii paljo üleslunnistada: et mina teid ei ole unustanud.

Võib ola, et mina tuleval suvel jälle Soome maale reisin, siis ei jäta mina teid mite waatamata.

Jumalaga!

Teie tänalik
Frahw Sternenhorst.

Nüüd võib igamees arivata, mis suur rõem wanal kalamehel selle fogemata kringituse üle oli; tema nüüdis kui weike laps rõemo pärasst, ja palus õppetajat teist ja kolmatorda firja lugeda, kas föif tõdeste nõnda pidi olema, kuda tema kuulnud.

Ja kui tema mõne pääwa pärasst Helsingi linna läks ja kaupmees Mülleri juures raha walmis loetut leidis, mis temale Frahw Fäso peale väljamakseti,